

§ 5.

Diese Verordnung tritt am 7. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Minister des Innern durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,

zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti 7. dne po vyhlášení; provede je ministr vnitra.

Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,

zároveň jako předseda vlády.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

138.

Regierungsverordnung

vom 23. Mai 1944

über die Durchführung der Abkommen über die Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Sozialversicherung anlässlich der Eingliederung ehemaliger tschecho-slowakischer Gebiete in das Deutsche Reich, in das Königreich Ungarn und in die Slowakische Republik.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

§ 1.

Diese Verordnung regelt die Durchführung folgender Abkommen:

1. Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und der Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren vom 14. März 1940, Slg. Nr. 205, über die Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Sozialversicherung aus Anlaß der Eingliederung von ehemaligen tschecho-slowakischen Gebieten in das Deutsche Reich — im folgenden kurz „Abkommen Reich—Protektorat“ genannt;

Vládní nařízení

ze dne 23. května 1944

o provedení úmluv o vypořádání na poli sociálního pojištění z podnětu včlenění bývalých česko-slovenských území do Německé říše, království Maďarského a Slovenské republiky.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

Toto nařízení upravuje provádění těchto úmluv:

1. úmluvy mezi Německou říší a vládou Protektorátu Čechy a Morava ze dne 14. března 1940, Sb. č. 205, o vypořádání na poli sociálního pojištění z podnětu včlenění bývalých česko-slovenských území do Německé říše — dále zkráceně „úmluva říše—Protektorát“;

2. Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Ungarn vom 24. Juni 1940, RGBl. 1941, II S. 332, über die Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Sozialversicherung aus Anlaß der Eingliederung von ehemaligen tschecho-slowakischen Gebieten in das Königreich Ungarn — im folgenden kurz „Abkommen Reich—Ungarn“ genannt;

3. Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik vom 13. April 1940, RGBl. 1943, II S. 253, über die Auseinandersetzung auf dem Gebiete der Sozialversicherung aus Anlaß der Eingliederung von ehemaligen tschecho-slowakischen Gebieten in die Slowakische Republik — im folgenden kurz „Abkommen Reich—Slowakei“ genannt —

und der zu diesen Abkommen ergangenen Ergänzungs- und Zusatzvereinbarungen, besonders

a) zwischen dem Deutschen Reich und dem Protektorat: Zusatzvereinbarung vom 5. November 1940, RABl. 1940 S. II 394, zweite Zusatzvereinbarung vom 30. Juli 1943, RABl. 1943 S. II 390;

b) zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Ungarn: Ergänzungsvereinbarung vom 27. März 1941, RABl. 1942 S. II 63;

c) zwischen dem Deutschen Reich und der Slowakischen Republik: Ergänzungsvereinbarung vom 6. Dezember 1940, RABl. 1943 S. II 311.

§ 2.

(1) Bei der Übernahme der von Trägern der Reichsversicherung festgestellten Leistungen aus Versicherungszeiten (Anwartschaften), die bei Trägern der Reichsversicherung erworben worden sind (Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protektorat) und bei der Berücksichtigung von bei Trägern der Reichsversicherung erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) (Art. 7, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protektorat) durch die Träger der öffentlich-rechtlichen Versicherung im Protektorat Böhmen und Mähren (Protektoratsversicherung) ist nach dem Recht der Reichsversicherung zu beurteilen, ob der Versicherungsfall vor dem 1. Oktober 1938 eingetreten ist.

(2) Bei der Übernahme von Leistungen, die a) von Trägern der Reichsversicherung aus bei ehemaligen tschecho-slowakischen Ver-

2. úmluvy mezi Německou říší a královstvím Maďarským ze dne 24. června 1940, Říš. zák. 1941, II, str. 332, o vypořádání na poli sociálního pojištění z podnětu včlenění bývalých česko-slovenských území do království Maďarského — dále zkráceně „úmluva Říše—Maďarsko“;

3. úmluvy mezi Německou říší a Slovenskou republikou ze dne 13. dubna 1940, Říš. zák. 1943, II, str. 253, o vypořádání na poli sociálního pojištění z podnětu včlenění bývalých česko-slovenských území do Slovenské republiky — dále zkráceně „úmluva Říše—Slovensko“ —

a jejich doplňkových a dodatkových dohod, zvláště

a) mezi Německou říší a Protektorátem: Dodatkové dohody ze dne 5. listopadu 1940, RABl. 1940, str. II, 394, Druhé dodatkové dohody ze dne 30. července 1943, RABl. 1943, str. II, 390;

b) mezi Německou říší a královstvím Maďarským: Doplňkové dohody ze dne 27. března 1941, RABl. 1942, str. II, 63;

c) mezi Německou říší a Slovenskou republikou: Doplňkové dohody ze dne 6. prosince 1940, RABl. 1943, str. II, 311.

§ 2.

(1) Přejímají-li nositelé veřejnoprávního pojištění v Protektorátu Čechy a Morava (pojištění v Protektorátu) dávky, které stanovili nositelé říšského pojištění z dob říšského pojištění (čák), u nich získaných (čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát), a přihlížejí-li k dobám pojištění (čákám) získaným u nositelů říšského pojištění (čl. 7, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát), posuzuje se podle práva říšského pojištění, zda pojistný případ nastal před 1. říjnem 1938.

(2) Přejímají-li se dávky, které stanovili a) nositelé říšského pojištění z dob pojištění (čák) získaných u bývalých česko-slovenských

sicherungsträgern erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) (Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protectorat),

b) von ungarischen und slowakischen Versicherungsträgern [Art. 5, Abs. 3, Buchst. b), der Abkommen Reich—Ungarn und Reich—Slowakei] festgestellt worden sind, und bei der Berücksichtigung von Versicherungszeiten (Anwartschaften), die in der Zeit vom 1. Oktober 1938 bis 31. Dezember 1939 in den dem Königreich Ungarn und der Slowakischen Republik eingegliederten Gebieten erworben worden sind (Art. 7, Abs. 3, des Abkommens Reich—Protectorat),

ist nach dem am 1. Oktober 1938 im jetzigen Gebiet des Protectorates geltenden Recht zu beurteilen, ob der Versicherungsfall vor dem 1. Oktober 1938 eingetreten ist.

§ 3.

(1) Die von den Trägern der Protectoratsversicherung zu übernehmenden Leistungen aus Versicherungsfällen vor dem 1. Oktober 1938 (§ 2) gelten als Leistungen der Protectoratsversicherung.

(2) Die von Trägern der Protectoratsversicherung zu berücksichtigenden Versicherungszeiten (Anwartschaften) gelten als Versicherungszeiten der Protectoratsversicherung.

(3) Soweit in dieser Verordnung nichts anderes bestimmt ist, sind die Vorschriften des Protectoratsrechtes anzuwenden:

1. auf die von den Trägern der Protectoratsversicherung übernommenen Leistungen [Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protectorat, Art. 5, Abs. 3, Buchst. b), der Abkommen Reich—Ungarn und Reich—Slowakei],

2. auf die von den Trägern der Protectoratsversicherung zu berücksichtigenden Versicherungszeiten (Anwartschaften) (Art. 7, Abs. 2 und 3, des Abkommens Reich—Protectorat),

3. auf die Leistungen und Versicherungszeiten (Anwartschaften), für die die Träger der Protectoratsversicherung zuständig bleiben (Art. 9 der Abkommen Reich—Protectorat und Reich—Ungarn und Art. 8 des Abkommens Reich—Slowakei).

§ 4.

(1) Die nach Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protectorat von Versicherungsträgern

nositelů pojištění (čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protectorát),

b) maďarští a slovenští nositelé pojištění [čl. 5, odst. 3, písm. b) úmluv Říše—Maďarsko a Říše—Slovensko], a přihlíží-li se k dobám pojištění (čákám), které byly získány v době od 1. října 1938 do 31. prosince 1939 v územích včleněných do království Maďarského a Slovenské republiky (čl. 7, odst. 3 úmluvy Říše—Protectorát),

posuzuje se podle práva platného dne 1. října 1938 v nynějším území Protectorátu, zda pojistný případ nastal před 1. říjnem 1938.

§ 3.

(1) Dávky, které mají převzít z pojistných případů před 1. říjnem 1938 (§ 2) nositelé pojištění v Protectorátu, se považují za dávky pojištění v Protectorátu.

(2) Doby pojištění (čáky), k nimž mají přihlížeti nositelé pojištění v Protectorátu, se považují za doby pojištění v Protectorátu.

(3) Nestanoví-li toto nařízení jiného, použije se předpisů práva Protectorátu:

1. na dávky převzaté nositeli pojištění v Protectorátu [čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protectorát, čl. 5, odst. 3, písm. b) úmluvy Říše—Maďarsko a Říše—Slovensko],

2. na doby pojištění (čáky), k nimž mají přihlížeti nositelé pojištění v Protectorátu (čl. 7, odst. 2 a 3 úmluvy Říše—Protectorát),

3. na dávky a doby pojištění (čáky), pro něž zůstanou příslušní nositelé pojištění v Protectorátu (čl. 9 úmluvy Říše—Protectorát a Říše—Maďarsko a čl. 8 úmluvy Říše—Slovensko).

§ 4.

(1) Dávky stanovené z dob pojištění (čák) získaných v říšském pojištění, které mají po-

des Protektorates zu übernehmenden Leistungen, die aus in der Reichsversicherung erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) festgestellt worden sind, werden gewährt im Bereiche

a) der Invalidenversicherung von der Zentralsozialversicherungsanstalt,

b) der Angestelltenversicherung und der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Angestellten von der Allgemeinen Pensionsanstalt,

c) der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Arbeiter von der Zentralbrüderlade,

d) der Unfallversicherung von der Unfallversicherungsanstalt, in deren Bezirk der Rentner zum 1. Januar 1940 seinen Wohnort hatte.

(2) Die nach Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protektorat von Versicherungsträgern des Protektorates zu übernehmenden Leistungen, die aus bei ehemaligen tschecho-slowakischen Versicherungsträgern erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) festgestellt worden sind, werden gewährt:

a) von dem Versicherungsträger, bei dem die Versicherungszeiten (Anwartschaften) erworben worden sind,

b) von dem Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Prag, wenn das Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Aussig die Leistungen festgestellt hat,

c) von der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag, wenn die Leistungen von einem anderen als dem unter Buchst. b) genannten Pensionsversicherungsträger mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten festgestellt worden sind.

(3) Gesamtleistungen nach § 1544 I) der Reichsversicherungsordnung gelten für den Übergang als Leistungen des Versicherungsträgers, der sie festgestellt hat.

§ 5.

(1) Soweit übernommene Renten der Unfallversicherung der Reichsversicherung nach der Verordnung des Reichspräsidenten vom 14. Juni 1932, RGBl. I S. 273, Erster Teil, Kapitel II, Art. 4, über Maßnahmen zur Erhaltung der Arbeitslosenhilfe und der Sozial-

dle čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát převzítí nositelé pojištění v Protektorátu, poskytuje v oboru

a) invalidního pojištění Ústřední sociální pojišťovna,

b) pojištění úředníků a hornického pensijního pojištění úředníků Všeobecný pensijní ústav,

c) hornického pensijního pojištění dělníků Ústřední brátrská pokladna,

d) úrazového pojištění Úrazová pojišťovna, v jejímž obvodu důchodce měl 1. ledna 1940 své bydliště.

(2) Dávky stanovené z dob pojištění (čáky) získaných u bývalých česko-slovenských nositelů pojištění, které mají podle čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát převzítí nositelé pojištění v Protektorátu, poskytuje:

a) nositel pojištění, u něhož doby pojištění (čáky) byly získány,

b) Pensijní ústav Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Praze, stanovil-li dávky Pensijní ústav Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Aussig,

c) Všeobecný pensijní ústav v Praze, byly-li dávky stanoveny jiným, než pod písm. b) uvedeným nositelem pensijního pojištění se sídlem v územích včleněných do Německé říše.

(3) Úhrn dávek podle § 1544 I) říšského pojišťovacího řádu považuje se pro přechod za dávky nositele pojištění, který je stanovil.

§ 5.

(1) Pokud převzaté důchody říšského úrazového pojištění byly zkráceny podle nařízení říšského presidenta ze dne 14. června 1932, Říš. zák. I, str. 273, první díl, kapitola II, čl. 4, o opatřeních k zachování podpor v nezaměstnanosti a sociálního pojištění, jakož i k uleh-

versicherung sowie zur Erleichterung der Wohlfahrtslasten der Gemeinden gekürzt worden sind, fällt die Kürzung vom 16. März 1939 an fort.

(2) Die Vorschriften des Gesetzes vom 29. Oktober 1919, Slg. Nr. 606, betreffend Teuerungszuschüsse zu den Unfallrenten, in der Fassung des Gesetzes vom 21. Dezember 1921, Slg. Nr. 481, des Art. II, §§ 1 bis 4, der Regierungsverordnung vom 20. Juni 1940, Slg. Nr. 216, betreffend die Unfallversicherung der Arbeiter, und des Art. III, § 2, der Regierungsverordnung vom 21. Dezember 1943, Slg. Nr. 1 vom Jahre 1944, betreffend die Unfallversicherung, finden keine Anwendung.

§ 6.

Die nach Art. 5, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protectorat von einem Versicherungsträger des Protectorates zu übernehmenden Leistungen werden zum Kurse 10 Rpf = 1 K gezahlt.

§ 7.

(1) Bei den nach § 2, Abs. 1, übernommenen Leistungen der Rentenversicherung wird der Grundbetrag vom 1. Juni 1941 an um 70 K, bei den Renten der Witwen und Witwer um 50 K und bei den Waisen um 40 K monatlich erhöht.

(2) Bezieht der Empfänger einer aus der knappschaftlichen Pensionsversicherung übernommenen Rente gleichzeitig eine Rente aus der Rentenversicherung der Arbeiter des übrigen Reichsgebietes oder aus der Invalidenversicherung und Altersversicherung des Protectorates, so werden vom 1. Oktober 1942 an erhöht

- a) die Invalidenpension und das Ruhegeld . um 125 K monatlich,
- b) die Witwenrente . um 100 K monatlich.

(3) Stirbt ein Berechtigter, dessen Rente vom Träger der Protectoratsversicherung zu übernehmen war. (§ 2, Abs. 1), und ist seinen Hinterbliebenen eine Rente zu gewähren, so gilt folgendes:

1. Witwen- und Witwerrenten und die Renten der doppelt verwaisten Kinder bestehen aus der Hälfte der übernommenen Rente ohne die Erhöhung nach Absatz 1,

2. die Renten der einfach verwaisten Kinder, der Tochter über 40 Jahre, der Schwester

čení sociálních břemen obcí, odpadá krácení počínajíc dnem 16. března 1939.

(2) Předpisů zákona ze dne 29. října 1919, Sb. č. 606, o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, Sb. č. 481, čl. II, §§ 1 až 4 vládního nařízení ze dne 20. června 1940, Sb. č. 216, o úrazovém pojištění dělníků, a čl. III, § 2 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1943, Sb. č. 1 z roku 1944, o úrazovém pojištění, se nepoužije.

§ 6.

Dávky, které má převzít podle čl. 5, odst. 2 úmluvy Říše—Protectorát nositel pojištění v Protectorátu, budou vypláceny v poměru 10 Rpf = 1 K.

§ 7.

(1) U dávek důchodového pojištění převzatých podle § 2, odst. 1 zvýší se základní částka od 1. června 1941 o 70 K, u důchodů vdovských a vdoveckých o 50 K a u sirotek o 40 K měsíčně.

(2) Dostává-li příjemce důchodu převzatého z hornického pensijního pojištění zároveň důchod z důchodového pojištění dělníků z ostatního říšského území nebo z invalidního a starobního pojištění v Protectorátu, zvýší se od 1. října 1942

- a) invalidní pense a odpočivné o 125 K měsíčně,
- b) vdovský důchod o 100 K měsíčně.

(3) Zemře-li oprávněný, jehož důchod měl převzít nositel pojištění v Protectorátu (§ 2, odst. 1), a má-li se poskytovat jeho pozůstalým důchod, platí toto:

1. vdovské a vdovecké důchody a důchody oboustranně osiřelých dětí činí polovinu převzatého důchodu bez zvýšení podle odstavce 1,

2. důchody jednostranně osiřelých dětí, deť přes 40 let, sester a pouze jednoho oprávně-

und nur eines anspruchsberechtigten Elternteiles bestehen aus einem Viertel der übernommenen Rente ohne die Erhöhung nach Absatz 1,

3. die Renten beider anspruchsberechtigten Elternteile bestehen je aus einem Achtel der übernommenen Rente ohne Erhöhung nach Absatz 1,

4. Ábfertigung und Begrábnisgeld werden nicht gewáhrt.

Zu den Hinterbliebenenrenten werden die in den Absátzten 1 und 2 für die Hinterbliebenen angeführten Erhöhungen gewáhrt.

(4) Die seit Errichtung des Protektorates in der Rentenversicherung gewährten Zulagen und Erhöhungen gebühren zu diesen Renten nicht.

§ 8.

Leistungen, die nach Art. 5, Abs. 3, Buchst. b), der Abkommen Reich—Ungarn und Reich—Slowakei zu übernehmen sind, werden gewáhrt:

a) von dem Versicherungstráger, der dem feststellenden Versicherungstráger entspricht,

b) von dem zuständigen Tráger der Ersatzpensionsversicherung einschließlich der Pensionsversicherung der Bediensteten der Privatbahnen, wenn es sich um Leistungen aus der Ersatzpensionsversicherung handelt,

c) von dem Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Prag, wenn es sich um Leistungen aus beim Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Aussig erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) handelt,

d) von der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag, wenn es sich um Leistungen handelt, deren Versicherungszeiten (Anwartschaften) bei einem anderen als dem unter Buchst. c) genannten Pensionsversicherungstráger mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten erworben worden sind.

§ 9.

Leistungen, für die nach Art. 9 der Abkommen Reich—Protektorat und Reich—Ungarn und nach Art. 8 des Abkommens Reich—Slowakei die Versicherungstráger im Protektorat zuständig bleiben, werden gewáhrt:

a) von dem Versicherungstráger, der sie festgestellt hat, wenn er seinen Sitz im Protektorat hat,

ného rodiče činí čtvrtinu převzatého důchodu bez zvýšení podle odstavce 1,

3. důchody obou oprávněných rodičů činí po osmině převzatého důchodu bez zvýšení podle odstavce 1,

4. odbytné a pohřebné se neposkytuje.

K důchodům pozůstalých poskytují se zvýšení pro pozůstalé uvedená v odstavcích 1 a 2.

(4) Přídavky a zvýšení poskytované v důchodovém pojištění od zřízení Protektorátu nepřísluší k těmto důchodům.

§ 8.

Dávky, které se mají převzít podle čl. 5, odst. 3, písm. b) úmluv Říše—Maďarsko a Říše—Slovensko, poskytuje:

a) nositel pojištění, který odpovídá nositeli pojištění, který je stanovil,

b) příslušný nositel náhradního pensijního pojištění včetně pensijního pojištění zaměstnanců soukromých drah, jde-li o dávky z náhradního pensijního pojištění,

c) Pensijní ústav Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Praze, jde-li o dávky z dob pojištění (čák) získaných u Pensijního ústavu Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Aussig,

d) Všeobecný pensijní ústav v Praze, jde-li o dávky, jejichž doby pojištění (čáky) byly získány u jiného než pod písm. c) uvedeného nositele pensijního pojištění se sídlem v územích včleněných do Německé říše.

§ 9.

Dávky, pro něž zůstanou podle čl. 9 úmluvy Říše—Protektorát a Říše—Maďarsko a podle čl. 8 úmluvy Říše—Slovensko příslušní nositelé pojištění v Protektorátu, poskytuje:

a) nositel pojištění, který je stanovil, je-li jeho sídlo v Protektorátu,

b) von dem Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Prag, wenn das Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Aussig die Leistung festgestellt hat,

c) von der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag, wenn die Leistungen von einem anderen als dem unter Buchst. b) genannten Pensionsversicherungsträger mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten festgestellt worden sind.

§ 10.

(1) Versicherungszeiten (Anwartschaften) der Reichsversicherung nach Art. 7, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protektorat gelten im Bereiche

a) der Invalidenversicherung als Zeiten der Invaliditäts- und Altersversicherung nach dem Gesetz, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters;

b) der Angestelltenversicherung und der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Angestellten als bei der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag zurückgelegte Zeiten der Pensionsversicherung nach dem Gesetz, betreffend die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten,

c) der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Arbeiter als Zeiten der Bergmannsprovisionsversicherung.

(2) Sind für einen Berechtigten Versicherungszeiten verschiedener Zweige der Reichsversicherung nach Art. 7, Abs. 2, des Abkommens Reich—Protektorat von Versicherungsträgern des Protektorates zu berücksichtigen, so ist die Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940, Slg. Nr. 96 vom Jahre 1941, betreffend die Übertritte in der Sozialversicherung (-versorgung), anzuwenden. Der Versicherungsfall gilt als nach dem 29. Februar 1940 eingetreten.

(3) Die Höhe der Steigerungsbeträge aus den nach Absatz 1 zu berücksichtigenden Versicherungszeiten (Anwartschaften) richtet sich nach dem am 1. Oktober 1938 in der Reichsversicherung geltenden Recht. Bei einmaligen Leistungen (z. B. Ausstattungsbeitrag) und sonstigen Zahlungen (z. B. Überweisungsbeträge) sind die Beiträge nach dem in der Reichsversicherung am 1. Oktober 1938 geltenden Recht zu berücksichtigen. Der Umrechnungskurs ist $10 \text{ Rpf} = 1 \text{ K}$.

b) Pensijní ústav Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Praze, stanovil-li dávku Pensijní ústav Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Aussig,

c) Všeobecný pensijní ústav v Praze, stanovil-li dávky jiný než pod písm. b) uvedený nositel pensijního pojištění se sídlem v územích včleněných do Německé říše.

§ 10.

(1) Doby pojištění (čáky) říšského pojištění podle čl. 7, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát se považují v oboru

a) invalidního pojištění za doby invalidního a starobního pojištění podle zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří,

b) pojištění úředníků a hornického pensijního pojištění úředníků za doby pensijního pojištění podle zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách získané u Všeobecného pensijního ústavu v Praze,

c) hornického pensijního pojištění dělníků za doby provisiho pojištění hornického.

(2) Mají-li nositelé pojištění v Protektorátu přihlížeti u oprávněného podle čl. 7, odst. 2 úmluvy Říše—Protektorát k dobám pojištění různých odvětví říšského pojištění, použije se vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, Sb. č. 96 z roku 1941, o přestupech v sociálním pojištění (zaopatření). Při tom má se za to, že pojistný případ nastal po 29. únoru 1940.

(3) Výše zvyšovacích částek z dob pojištění (čák), k nimž se přihlíží podle odstavce 1, spravuje se právem platným v říšském pojištění dne 1. října 1938. Při jednorázových dávkách (na př. výbavném) a jinakých platbách (na př. převodních částkách) se přihlíží k příspěvkům podle práva platného v říšském pojištění dne 1. října 1938. Přepočítací poměr jest $10 \text{ Rpf} = 1 \text{ K}$.

(4) Ist die Zentralsozialversicherungsanstalt verpflichtet, die Rente um die Alterszulage nach § 122b) des Gesetzes, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters, zu erhöhen, gilt § 6, Abs. 3, der Reg. VO Slg. Nr. 96/1941 entsprechend.

§ 11.

(1) Versicherungszeiten (Anwartschaften), die in der Zeit vom 1. Oktober 1938 bis 31. Dezember 1939 in den dem Königreich Ungarn und der Slowakischen Republik eingegliederten Gebieten erworben wurden und von den Trägern der Protektoratsversicherung zu berücksichtigen sind (Art. 7, Abs. 3, des Abkommens Reich—Protektorat), gelten als bei dem Träger der Protektoratsversicherung erworben, der dem Versicherungsträger entspricht, bei dem die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung bestand.

(2) War der Versicherte am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bei einem Träger der Ersatzpensionsversicherung einschließlich der Pensionsversicherung der Bediensteten der Privatbahnen versichert und sind die zu berücksichtigenden Versicherungszeiten (Anwartschaften) bei einem Träger der Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten erworben worden, so gelten sie als erworben

a) bei dem Versicherungsträger, bei dem die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bestand,

b) beim Pensionsinstitut des Vereines für chemische und metallurgische Produktion in Prag, wenn die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher beim Verein für chemische und metallurgische Produktion in Aussig bestand,

c) bei der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag, wenn die Pflichtversicherung oder freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bei einem anderen als dem unter Buchst. b) genannten Pensionsversicherungsträger mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten bestand.

(3) Die Versicherungsbeiträge, die für die bei einem Träger der Pensionsversicherung erworbenen Versicherungszeiten (Absatz 2) nach Art. 3, Abs. 2, der Abkommen Reich—Ungarn und Reich—Slowakei auszufolgen sind, sind entsprechend den Vorschriften der Regierungsverordnung Slg. Nr. 96/1941 zu bewerten.

(4) Je-li Ústřední sociální pojišťovna povinna zvýšiti důchod o věkový příplatek podle § 122 b) zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, použije se obdobně § 6, odst. 3 vl. nař. Sb. č. 96/1941.

§ 11.

(1) Doby pojištění (čáky), které byly získány v době od 1. října 1938 do 31. prosince 1939 v územích včleněných do království Maďarského a do Slovenské republiky a k nimž mají přihlížeti nositelé pojištění v Protektorátu (čl. 7, odst. 3 úmluvy Říše—Protektorát), považují se za získané u nositele pojištění v Protektorátu, který odpovídá nositeli pojištění, u něhož bylo povinné nebo dobrovolné pojištění.

(2) Byli-li pojištěnec dne 30. září 1938 nebo posléze předtím pojištěn u nositele náhradního pensijního pojištění včetně pensijního pojištění zaměstnanců soukromých drah a byly-li doby pojištění (čáky), k nimž se má přihlížeti, získány u nositele pensijního pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, považují se za získané

a) u nositele pojištění, u něhož bylo povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím,

b) u Pensijního ústavu Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Praze; bylo-li povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím u Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Aussig,

c) u Všeobecného pensijního ústavu v Praze, bylo-li povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím u jiného než pod písm. b) uvedeného nositele pensijního pojištění se sídlem v územích včleněných do Německé říše.

(3) Pojistné, které se má podle čl. 3, odst. 2 úmluvy Říše—Maďarsko a Říše—Slovensko vydati za doby pojištění (odstavec 2) získané u nositele pensijního pojištění, se zhodnotí podle předpisů vládního nařízení Sb. č. 96/1941.

(*) Bei Anwendung der Regierungsverordnung Slg. Nr. 96/1941 gilt der Versicherungsfall als nach dem 29. Februar 1940 eingetreten.

§ 12.

(1) Versicherungszeiten (Anwartschaften), die in der Zeit vom 1. Oktober 1938 bis 31. Dezember 1939 in den dem Deutschen Reich eingegliederten ehemaligen tschecho-slowakischen Gebieten erworben wurden und von den Trägern der Protektoratsversicherung zu berücksichtigen sind (Art. 9 der Abkommen Reich—Protektorat und Reich—Ungarn und Art. 8 des Abkommens Reich—Slowakei), gelten im Bereiche

a) der Invalidenversicherung als Zeiten der Invaliditäts- und Altersversicherung nach dem Gesetz, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters,

b) der Angestelltenversicherung und der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Angestellten als bei der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag zurückgelegte Zeiten der Pensionsversicherung nach dem Gesetz, betreffend die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten,

c) der knappschaftlichen Pensionsversicherung der Arbeiter als Zeiten der Bergmanns-provisionsversicherung.

(2) War der Versicherte am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bei einem Träger der Ersatzpensionsversicherung einschließlich der Pensionsversicherung der Bediensteten der Privatbahnen versichert und sind die zu berücksichtigenden Versicherungszeiten bei der Reichsversicherungsanstalt für Angestellte in Berlin oder bei einem ehemaligen tschecho-slowakischen Ersatzinstitut mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten erworben worden, so gelten sie als erworben

a) bei dem Versicherungsträger, bei dem die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bestand,

b) beim Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Prag, wenn die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher beim Pensionsinstitut des Vereins für chemische und metallurgische Produktion in Aussig bestand,

(*) Při použití vládního nařízení Sb. č. 96/1941 má se za to, že pojistný případ nastal po 29. únoru 1940.

§ 12.

(1) Doby pojištění (čáky), které byly získány v době od 1. října 1938 do 31. prosince 1939 v bývalých česko-slovenských územích včleněných do Německé říše a k nimž mají přihlížeti nositelé pojištění v Protektorátu (čl. 9 úmluvy Říše—Protektorát a Říše—Maďarsko a čl. 8 úmluvy Říše—Slovensko), se považují v oboru

a) invalidního pojištění za doby invalidního a starobního pojištění podle zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří,

b) pojištění úředníků a hornického pensijního pojištění úředníků za doby pensijního pojištění podle zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách získané u Všeobecného pensijního ústavu v Praze,

c) hornického pensijního pojištění dělníků za doby provisního pojištění hornického.

(2) Byl-li pojištěnec dne 30. září 1938 nebo posléze předtím pojištěn u nositele náhradního pensijního pojištění včetně pensijního pojištění zaměstnanců soukromých drah a byly-li doby pojištění, k nimž se má přihlížeti, získány u Reichsversicherungsanstalt für Angestellte v Berlinu nebo u bývalého česko-slovenského náhradního ústavu se sídlem v územích včleněných do Německé říše, považují se za získané

a) u nositele pojištění, u něhož bylo povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím,

b) u Pensijního ústavu Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Praze, bylo-li povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím u Pensijního ústavu Spolku pro chemickou a hutní výrobu v Aussig,

e) bei der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag, wenn die Pflichtversicherung oder die freiwillige Versicherung am 30. September 1938 oder zuletzt vorher bei einem anderen als dem unter Buchst. b) genannten Pensionsversicherungsträger mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten bestand.

(3) § 11, Abs. 3 und 4, gilt entsprechend.

§ 13.

Der Pensionsversicherungsträger im Protektorat, der die bei ehemaligen tschecho-slowakischen Ersatzinstituten mit dem Sitz in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten erworbenen Versicherungszeiten (Anwartschaften) zu berücksichtigen hat, bestimmt mit Genehmigung des Ministers für Wirtschaft und Arbeit, wie diese Zeiten zu bewerten sind.

§ 14.

Sind Renten von Reichsangehörigen oder Protektoratsangehörigen aus der Pensionsversicherung der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik auf ungarische oder slowakische Versicherungsträger übergegangen und zahlen diese Versicherungsträger den nach § 176 des Pensionsversicherungsgesetzes vom ehemaligen tschecho-slowakischen Versicherungsträger zugesprochenen Beitrag nicht mehr, so kann auf Antrag der Beitrag nach § 176 des Pensionsversicherungsgesetzes gewährt werden. Der Beitrag wird nur für die Zeit gewährt, in der sich der Berechtigte auf dem Gebiete des Großdeutschen Reiches aufhält. Zuständig für die Zahlung ist die Allgemeine Pensionsanstalt in Prag.

§ 15.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit wird ermächtigt, zur Durchführung der Abkommen (Ergänzungs- und Zusatzvereinbarungen) erforderliche Rechtsvorschriften im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern zu erlassen. Der Minister für Wirtschaft und Arbeit kann Maßnahmen zur Beseitigung von Härten treffen, die sich bei der Durchführung der Abkommen (Ergänzungs- und Zusatzvereinbarungen) und dieser Verordnung ergeben.

§ 16.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Tage nach der Verlautbarung in Kraft. Sie ist aber auch

e) u Všeobecného pensijního ústavu v Praze, bylo-li povinné nebo dobrovolné pojištění dne 30. září 1938 nebo posléze předtím u jiného než pod písm. b) uvedeného nositele pensijního pojištění se sídlem v územích vělených do Německé říše.

(3) § 11, odst. 3 a 4 platí obdobně.

§ 13.

Nositel pensijního pojištění v Protektorátu, který má přihlížeti k dobám pojištění (čáskám) získaným u bývalých česko-slovenských náhradních ústavů se sídlem v územích vělených do Německé říše, stanoví se schválením ministra hospodářství a práce, jak se tyto doby hodnotí.

§ 14.

Přešly-li důchody říšských nebo protektorátních příslušníků z pensijního pojištění bývalé Česko-Slovenské republiky na maďarské nebo slovenské nositele pojištění a nevyplácejí-li tito nositelé pojištění a nevyplácejí-li bývalým česko-slovenským nositelem pojištění podle § 176 zákona o pensijním pojištění, může býti na návrh příspěvek podle § 176 zákona o pensijním pojištění poskytnut. Příspěvek se poskytuje jen po dobu, v níž se oprávněný zdržuje na území Velkoněmecké říše. Příslušný k placení je Všeobecný pensijní ústav v Praze.

§ 15.

Ministr hospodářství a práce se zmocňuje, aby vydal v dohodě se zúčastněnými ministry právní předpisy potřebné k provedení úmluv (doplňkových a dodatkových dohod). Ministr hospodářství a práce může učiniti opatření k odstranění tvrdostí, které by vznikly při provádění úmluv (doplňkových a dodatkových dohod) a tohoto nařízení.

§ 16.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti 1. dne po vyhlášení. Použije se ho však také na

auf alle Rechtsverhältnisse anzuwenden, für die die Träger der Protektoratsversicherung nach dem 30. September 1938 zuständig sind. Die Verordnung wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt.

(2) Soweit bis zur Verlautbarung dieser Verordnung höhere Leistungen gewährt worden sind, verbleibt es hierbei bis zum Ende des Monats, in dem der Umrechnungsbescheid des Versicherungsträgers zugestellt wird.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,

zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Minister für Wirtschaft
und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

Der Finanzminister:

In Vertretung des Ministers:

Schmeißer m. p.

všechny právní poměry, pro něž jsou nositelé pojištění v Protektorátu po 30. září 1938 příslušni. Nařízení provede ministr hospodářství a práce v dohodě s ministrem financí.

(2) Byly-li poskytovány do vyhlášení tohoto nařízení vyšší dávky, zůstane při tom až do konce měsíce, v němž se doručí přepočítávací výměr nositele pojištění.

Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,

zároveň jako předseda vlády.

Ministr hospodářství
a práce:

Dr. Bertsch v. r.

Ministr financí:

V zastoupení ministra:

Schmeißer v. r.

139.

Regierungsverordnung

vom 23. Mai 1944

über die Verhütung von Waldbränden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

§ 1.

(1) Waldeigentümer oder andere Nutznießer sind verpflichtet, geeignete Maßnahmen zur

Vládní nařízení

ze dne 23. května 1944

o zabránění požárům v lesích.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

(1) Vlastníci nebo jiní uživatelé lesů jsou povinni učiniti a udržovati vhodná opatření